

▶ 27 Diciembre, 2018

Els estudiants, durant l'acte 'El poble gitano també arriba a la Universitat' / VICTÒRIA ROVIRA

“Estudiar no implica renunciar a la cultura gitana”

Marta Ordóñez García · @martaordonezgar

#Educació #PobleGitano

EDUCACIÓ Només un 2% dels gitanos assoleix estudis universitaris. L'Associació Gitana de Sabadell anima els joves del col·lectiu a trencar estereotips i lluitar pel seu futur

“Seré gitano fins que em mori”, jura Manuel García, doctor en Nanotecnologia. “Si entenem que estudiar no implica renunciar a la cultura gitana, podem ser millors encara”, afirma. I és que és “compatible portar una vida gitana i estudiar”, considera la Carmen, una jove de Can Puiggener que cursa primer de Batxillerat. “Les meves amigues es casaven, tenien fills i viuen del mercat, i és una vida que no m'agradava”, assegura. Va tenir la sort de tenir el suport dels pares i l'impuls d'una professora que va apostar pel futur de la jove, que ara es proposa estudiar Dret.

“Quiero que estudie, que sea algo en la vida”, murmura una mare gitana a les portes d'un acte d'apoderament acadèmic titulat *El poble gitano també arriba a la universitat*. Les famílies gitanes viuen unes pautes que es repeteixen generació rere generació: el matrimoni a una edat primerenca i la vida al mercat. “Ja és hora que canviïn certes coses”, reivindiquen. És per això que a Sabadell es va organitzar recentment un acte per animar els joves del col·lectiu a guanyar-se un futur millor del que han tingut les seves famílies.

Adversitats

Però cal prestar atenció a les dificultats. “En els centres escolars retiren l'esperança en nosaltres”, denuncia la Carmen. En Paco, llicenciat en Ciències Polítiques, s'ho continua trobant. “Ningú t'ha de dir on és el teu límit, has de marcar tu les teves metes”, s'adreça als joves gitanos de la sala. “Hi ha ments brillants i em nego a creure que els gitanos tinguem menys capacitat que la resta”, reflexiona. “Però ens sentim sols”, lamenta.

El Fernando, creador de la Xarxa Gitana Campurrion, explica que “a la universitat el gitano se sent un *bicho raro*”. En aquest fet hi coincideix Andrea Jiménez, que quan estudiava el grau de Matemàtiques a la UB se sentia “perduda”. També l'Aurelio, un home que amb 50 anys continua estu-

diant, considera que “no és difícil entrar a la universitat, però fa por perquè es desconeix el que hi ha” per la “manca de referents gitanos”. L'home, pare de dos fills i avi de nou nets, considera que la responsabilitat en aquest àmbit recau sobre els pares i familiars, que “han d'animar a estudiar”.

Raquel Sánchez, estudiant de Medicina, assegura que ser gitana i estudiant “és un orgull per a mi, la meua família i el poble gitano”. Ella mai no ha deixat de celebrar les tradicions del col·lectiu. Està casada, té un fill i se sent gitana, però compromesa amb el seu futur. “No estem tan lluny”, anima.

L'educació, en xifres

La població gitana catalana s'ha incorporat fa només 30 anys al sistema educatiu. En tan poc temps, “l'avanç ha estat enorme”, i s'ha passat de l'exclusió, a l'escolarització, passant prèviament per una educació separada a través de les escoles pont, expliquen des de la Fundació Secretariat Gitano. Dels 15 als 16 anys, però, hi ha un gran descens en l'escolarització. Encara queda camí a fer. Als 15 anys el 86,3% de l'alumnat gitano es troba escolaritzat (davant d'un 97,9% del conjunt de la població) i als 16 aquesta xifra descendeix fins a un 55,5% (un 93,5% per al conjunt de l'alumnat). I només un 2% arriba a la universitat. “És un handicap que hem d'enderrocar”, apunta Manuel Heredia, president de l'Associació Gitana de Sabadell. “Ho aconseguirem”.

“Em nego a creure que els gitanos tinguem menys capacitat que la resta”